

I LA FIRA?

Per Gloria Selvaggio

Estava badant davant d'una tassa de cafè a la meva cafeteria predilecta quan tot d'una sento una discussió a la taula veïna i, inevitablement, paro l'orella.

Un noi i una noia discuteixen animadament sobre una fira. Quina fira?

La noia deixa d'un cop la beguda sobre la taula i exclama: "Aquest any no hi ha Fira d'art!". No hi ha FIRART. Té un aire curiós, amb els cabells llargs arrissats i vermells que van i venen i se li enganxen al got mig congelat quan els belluga. S'expressa apassionadament. Ell, entre tendre i preocupat, se l'escolta pacientment.

Aquest any no hi ha FIRART.

El cafè se'm refreda, però vull seguir escoltant atentament.

Ella ha presentat una sol·licitud per participar a una fira on s'exposa l'obra pictòrica original dels artistes locals i emergents. Segons explica, no és senzill d'accedir-ne. S'ha ajuntat amb una col·lega per compartir la despesa de la inscripció i per adquirir les andròmines que els faran falta per col·locar el material artístic: cadenetes i ganxos per penjar els quadres, porta-papers per exposar làmines de dibuix i aquarel·les, alguna planta per arrodonir la presentació... I no sols això: per realitzar la sol·licitud, òbviament, s'ha de presentar un *book* amb la pròpia producció i s'ha de fer en PDF i d'un sol cop, que significa haver-se d'actualitzar en informàtica o no hi ha manera d'entrar.

A tot això, un dia els comuniquen que la Fira es suspèn per raons logístiques. Anteriorment s'havia celebrat al passeig amb el bon temps, però l'any passat la van ubicar al mercat vell, en dos caps de setmana. Enguany, solament un cap de setmana, que com que és un espai limitat vol dir la meitat de gent, la meitat de participants, la meitat d'artistes.

Quines són aquestes raons logístiques? La vila és molt activa. Per què suspendre una activitat que atrau visitants més enllà de les famoses meravelles del microclima i les estupendes platges? Hi ha turistes i estiuejants que agraeixen l'oferta cultural característica de la vila. Això no és un parc temàtic. El llegat artístic-pictòric que els grans pintors impressionistes han deixat a Sitges mereix ser continuat en viu. Per què eliminar una activitat que potencia el manteniment d'una tradició creativa? No només es viu de sol i festes. No només els museus són la seu de l'art. La creativitat és com la saba de la comunitat i no conrear la

vessant artística és igual a perdre part de la identitat col·lectiva. Sitges creix en població i per evitar que la seva personalitat es dilueixi és important mantenir l'oferta viva d'art. Treure la fira és treure l'únic recolzament al joves creatius.

Finalment, la fira no es farà ni al passeig ni enlloc.

Els han dit que potser la fira ressorgirà a l'octubre, passat l'estiu, si no es presenten altres raons logístiques, és clar. "Però què passa si el nou consistori no té memòria de les afirmacions del 'anterior?', atreueix a insinuar el noi. La cara de decepció de la noia del cabell roig no té preu. ¡Pobre noi! Ja no es pot fer enrere. En va intenta convèncer-la d'esperar en positiu. Ella insisteix, l'art és vida. Com sé si agrada a algú si no tinc manera d'exposar? A la fira, si algú compra l'obra, això vol dir que ha agradat. Si algú paga per tenir una pintura meva és que he fet alguna cosa que, per a aquesta persona, té significat, que li ressona d'alguna manera...

¡Pobreta!

Acabo d'un glop el cafè perfectament fred i els deixo encara discutint entre apassionats i desesperats, clarament decebuts.

Potser a l'octubre hi haurà FIRART.